

(14) ਬੈਂਚ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਲਈ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਸਕੋਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ 23 ਜੁਲਾਈ 1957 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਕੂਲਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਕੂਲਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 20 ਸਤੰਬਰ 1979 ਦੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਸਟਰ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦੇ ਸਕੋਲ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ 23 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦੇ ਸਕੋਲ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬੈਂਚ ਨਾਥ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

(15) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 23 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਉੱਚੇ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਵਿਗਿਆਨ ਅਧਿਆਪਕ ਗਿਆਨੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਲਾਸੀਕਲ ਅਤੇ ਵਰਨੈਕੂਲਰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੋਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(17) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਅਰੁਣ ਬੀ. ਸਹਾਰਿਆ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ

ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਡਾ. ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਰਾਏ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1992 ਦਾ LPA 362

17 ਜੁਲਾਈ, 1998

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ II-RI. 4.6.-A- ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਲਾਭ-1949 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ-ਉਸ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ

(3) 1996 (3) SCT 420

1 ਜਨਵਰੀ, 1948 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ- ਨਿਯਮ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਗਏ- ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਰਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ- ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1960 ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1969 (ਸੋਧਿਆ) ਐਡੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1977 ਦੇ ਸੰਸਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 4.6-ਏ (1960 ਐਡੀਸ਼ਨ) ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 1 ਜਨਵਰੀ, 1948 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਲਟਰੀ ਗ੍ਰੈਜੂਟ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਫੌਜੀ/ਜੰਗ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 24 ਅਤੇ 25)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਗੁਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ

ਆਰ ਐਸ ਮਿੱਤਲ, ਸ੍ਰ. ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ. ਸੁਧੀਰ ਮਿੱਤਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਰੁਣ ਬੀ ਸਹਾਰਿਆ, ਸੀ.ਜੇ.

(1) ਇਸ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ 14 ਫਰਵਰੀ, 1991 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ) ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2) 'ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੁਲਾਈ 1944 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1946 ਤੱਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1946 ਤੋਂ 22 ਮਾਰਚ ਤੱਕ

'ਮਿਲਟਰੀ ਸਰਵਿਸ' ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਲਈ, 1947 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਵਿੱਚੋਂ 1,749,77 ਪੈਸੇ।

(2) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 20 ਜੁਲਾਈ, 1944 ਤੋਂ 22 ਮਾਰਚ, 1947 ਤੱਕ ਇੰਡੀਅਨ ਆਰਮੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰ ਵਿੱਚ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕਮਿਸ਼ਨਡ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1946 ਤੱਕ

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 26 ਅਗਸਤ, 1949 ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ 'ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ' ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ (ਅਨੇਕਚਰ P4) / ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਾਲ 1948 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੀਸੀਐਮਐਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ। ਉਹ 15 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 31 ਜੁਲਾਈ, 1980 ਨੂੰ ਉਕਤ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ।

(3) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਨੇ 11 ਜੂਨ, 1980 ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ (ਅਨੇਕਚਰ P5)। ਉਸਨੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 20 ਜੁਲਾਈ, 1944 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1946 ਤੱਕ 'ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ' ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸੀ.ਡੀ.ਏ., ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਪ੍ਰਤੀ-ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਗਣਨਾ ਲਈ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ. 11 ਜੂਨ, 1980 ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰ ਜਨਰਲ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮਿਲਟਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ 9 ਸਤੰਬਰ, 1980 (ਅਨੇਕਚਰ P6) ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸੀਡੀਏ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬੀ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਆਪਣੀ ਮਿਲਟਰੀ/ਜੰਗ ਸੇਵਾ ਬਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ।

(4) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸੀ.ਡੀ.ਏ. ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੇ 5 ਨਵੰਬਰ, 1980 (ਅਨੇਕਚਰ P7) ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਅਸਲ ਕਾਪੀ 13 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਕਤੂਬਰ, 1980। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 1,749.77 ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P8 ਹੈ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਪੈਨਸ਼ਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੀ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 20 ਜੁਲਾਈ, 1944 ਤੋਂ 31.3.1946 ਤੱਕ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਡਿਫੈਂਸ ਅਕਾਊਂਟਸ (ਸੀ.ਡੀ.ਏ.) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ 'ਨੋਟ':-

“ਜੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 1749.77 (ਸੇਵਾ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ

ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਰੁਪਏ 2216 (ਮਾਈਨਸ) ਰੁਪਏ 466.67 ਯੁੱਧ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਲਈ ਵਾਪਸੀਯੋਗ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 (ਅਨੇਕਚਰ P9) ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ 20 ਜੁਲਾਈ, 1944 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1946 ਤੱਕ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ

ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ 'ਜੰਗ ਸੇਵਾ' ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। 4.6-ਏ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1946 ਤੋਂ 22 ਮਾਰਚ 1947 ਤੱਕ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ, ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ 21 ਨਵੰਬਰ, 1980 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P10) ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਸੀਐਸਆਰ ਵਾਲੀਅਮ II ਦੇ ਨਿਯਮ 4.6-ਏ ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (iv) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। 20 ਜੁਲਾਈ, 1944 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1946 ਤੱਕ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ 1749.77 ਪੈਸੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, 11 ਮਾਰਚ, 1981 (ਅੰਕੜਾ P11) ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 'ਜੰਗ ਸੇਵਾ' ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਦੀ ਸਰਵਿਸ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਜਦੋਂ, ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ, ਮਿਤੀ 14 ਮਈ, 1981 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ (ਅਨੈਕਚਰ P12) ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਰੱਖਿਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 1749.77 ਪੈਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਹ ਰਕਮ ਮਿਲਟਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 16 ਜੂਨ, 1982 (ਅਨੈਕਚਰ P13) ਲੇਖਾਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਕੋ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ 29 ਜੁਲਾਈ, 1982 (ਅਨੈਕਚਰ P14) ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਫਿਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।

(7) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਨੇ 31 ਜੁਲਾਈ, 1982 (ਅਨੈਕਚਰ ਪੀ 15) ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮਿਲਟਰੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਬਰੇਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਾਉਣ। CSR ਵਾਲੀਅਮ II ਦਾ 4.6-A(v)। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਦਾ ਪੱਤਰ। (ਅਨੈਕਚਰ P16) 23 ਮਾਰਚ, 1947 ਤੋਂ 14 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਤੱਕ ਆਰਮੀ ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿਚਕਾਰ ਬਰੇਕ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ। ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਪੈਰੇ (III) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ:-

“ਮੈਂ 23 ਮਾਰਚ, 1947 ਨੂੰ ਆਰਮੀ ਸਰਵਿਸ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਹੋਇਆ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਅਗਸਤ 1947 ਨੂੰ ਹੋਈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਅਤੇ ਲਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਉੱਜੜ ਗਈ। ਮੈਨੂੰ 1948 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭਰਤੀ ਵੇਲੇ, ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਵਿਸ (ਪੀਸੀਐਮਐਸ) ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 15 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਲਟਰੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਅਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤ”।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 22 ਫਰਵਰੀ, 1983 (ਅਨੈਕਚਰ PI7) ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਇਕੋ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ "ਸਮਾਂ-ਬਾਰਡ" ਸੀ।

(1) , ਇਸਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੀ 14 ਫਰਵਰੀ, 1991 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(9) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਰਮਣੇ, ਜਵਾਬ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ II (1960 ਐਡੀਸ਼ਨ) ਦੇ ਨਿਯਮ 4.6-ਏ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਿਲਟਰੀ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿਚਕਾਰ ਬਰੇਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰੇਕ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2) ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 2 (1969 ਐਡੀਸ਼ਨ) ਦੇ ਨਿਯਮ 4.6-ਏ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਅਰਥਾਤ, ਧਾਰਾ (iv) ਅਧੀਨ ਮਿਲਟਰੀ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ (V) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਲਟਰੀ/ਜੰਗ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਬਰੇਕ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਬਰੇਕ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਸ ਪੈਟਰੀਜ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕੇਸ 1960 ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ 4.6-ਏ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਖੰਡ II ਦੇ 1969 ਦੇ ਸੰਸਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ।

(10) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੀਸੀਐਮਐਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ 1960 ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ 1969 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਐਡੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ 4.6-ਏ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਮਿਲਟਰੀ/ਜੰਗ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਰੇਕ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਇੱਥੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਨੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨਾਲ ਲੰਮੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫੌਜੀ/ਜੰਗ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਦੇਰੀ ਦੇ ਹਾਈਪਰ-ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

(11) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਚਾਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਦੂਸਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਇੱਥੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਨੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1946 ਤੋਂ 20 ਮਾਰਚ, 1947 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P9 ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤੀਜਾ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। 1749.77 ਪੈਸੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਟਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰੇਕ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ

ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

(12) ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, (1960 ਐਡੀਸ਼ਨ) ਦੇ ਖੰਡ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮ 4.6-ਏ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਕਲਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮੰਨਣਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ 1969 ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1946 ਤੋਂ 22 ਮਾਰਚ, 1947 ਤੱਕ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 749.77 ਪੈਸੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਟਰੀ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦੇਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(13) ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਭਾਗ 1, ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 3 ਸੈੱਟ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ; ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 1960 ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮ; ਦੂਜਾ, ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ 1969 ਐਡੀਸ਼ਨ 31 ਜੁਲਾਈ, 1969 ਤੱਕ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਤੀਜਾ 1977 ਐਡੀਸ਼ਨ 15 ਮਈ, 1977 ਤੱਕ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(14) 1960 ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਪੈਰੇ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

(15) ਇਸ ਖੰਡ ਵਿਚਲੇ ਨਿਯਮ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ ਸੋਧੇ ਗਏ "ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮ (ਪੰਜਾਬ), ਭਾਗ II, ਪਹਿਲਾ ਸੰਸਕਰਨ, 1940" ਵਿਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ।

(5) 15 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ 1960 ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 15 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਸਲਿੱਪਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

1960 ਐਡੀਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ 1969 (ਜੋਧਿਆ) ਐਡੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਮ 1977 ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(15) ਇਥੇ ਕੁਝ ਪਦਾਰਥਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਹਨ, ਨਿਯਮ 4.6 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4.6-ਏ, ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸੰਸਕਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ। ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਏ. 1960 ਐਡੀਸ਼ਨ

4.6 ਸਿਵਲ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਵਲ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 4 ਅਗਸਤ, 1914 ਅਤੇ 31 ਅਗਸਤ, 1921 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮਿਲਟਰੀ, ਨੇਵਲ ਜਾਂ ਏਅਰ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਅਦਾਇਗੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਿਲਟਰੀ, ਨਾਭੀ, ਜਾਂ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫੋਰਸ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਲਈ ਗਈ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਸਮੇਤ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ:-

- (1) ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਗਿਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
- (2) ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਉਮਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਗਿਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
- (3) ਯੁੱਧ (ਮਹਾਨ ਯੁੱਧ) ਸੇਵਾ ਦਾ ਜੋੜ ਨਿਯਮ 4.8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁੱਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਗਿਣਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ 4.2 ਵਿੱਚ ਰਿਆਇਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ।
- (4) ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਮਿਲਟਰੀ ਸਰਵਿਸ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਦਾਨ ਜਾਂ ਹਿੱਸਾ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
- (5) ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਫੌਜੀ ਬੋਨਸ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

4.6-ਏ. ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ" (ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ) ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟੀਜ਼ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਜੰਗ-ਰਿਜ਼ਰਵਡ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜਾਂ 1 ਜਨਵਰੀ, 1948 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਨਿਯਮ 4.6 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 3 ਸਤੰਬਰ, 1939 (ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਿਜ਼ ਮੈਗੇਸਟੀਜ਼ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ) ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1946।

(ਬੀ) 1969 ਐਡੀਸ਼ਨ

- 4.6. ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ 5 ਜਨਵਰੀ 1961 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ" (ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ II) ਨੂੰ ਹਿਜ਼ ਮੈਜਿਸਟੀਜ਼ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਸਮਝੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਯੁੱਧ-ਰਿਜ਼ਰਵਡ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੇ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1948 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, 3 ਸਤੰਬਰ, 1939 (ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਹਿਜ਼ ਮੈਜਿਸਟੀਜ਼ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ) ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1946, ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ :-

- (1) ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਉਮਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਗਿਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
- (2) ਨਿਯਮ 4.2 ਵਿੱਚ ਰਿਆਇਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਨਿਯਮ 4.2 ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ 1 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ।

(Arun B. Saharya, C.J.)

ਮਾਰਚ ਦੇ 31 ਵੇਂ ਦਿਨ, 1963 (ਦੋਵੇਂ ਦਿਨ ਸਮੇਤ), ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਨਿਯਮ 4.8 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਗਿਣਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ।

(3) ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਮਿਲਟਰੀ ਸਰਵਿਸ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਦਾਨ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

4.6- A. 1 ਜਨਵਰੀ, 1948 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ "ਯੁੱਧ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ" ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ।

31 ਦਸੰਬਰ, 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਮਹਾਨ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਹੋਰ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੰਗ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਿਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੱਧ.

ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਿਯਮ 4.3 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਗਿਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:-

- (i) ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਲਟਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ;
- (ii) ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਉਮਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੌਜੀ ਜਾਂ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਗਿਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;
- (iii) ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੈਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ 'ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ' ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਸਮਾਨ ਗਿਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਦਾਨ ਜਾਂ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਬੰਧਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

(iv) ਇਸ 'ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ' ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਨਸ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਚੂਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੋਈ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੂਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਗਰੈਚੂਟੀ ਵਾਪਸੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਾਲ ਹੀ ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ 4.3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗਿਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਰੈਚੂਟੀ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੁਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ II ਦੇ ਨਿਯਮ 4.6 ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨੋਟ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਦਾਇਤਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ; ਅਤੇ

(v) ਮਿਲਟਰੀ/ਜੰਗ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿਚਕਾਰ ਬਰੇਕ ਨੂੰ ਸਵੈਚਲਿਤ ਤੌਰ

'ਤੇ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਬਰੇਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।
 ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਰੇਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

C.1977 ਐਡੇਸ਼ਨ

(4.(6) ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ.....

- 4.6- A. ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ:-
- (i) ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਲਟਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ;
  - (ii) ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੌਜੀ ਜਾਂ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਉਮਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਗਿਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;
  - (iii) ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ 'ਜੰਗ ਸੇਵਾ'

ਤਾਰਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਬਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਦਾਨ ਜਾਂ ਹਿੱਸਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

- (iv) ਇਸ 'ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ' ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬੋਨਸ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਰਿਫੰਡ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੋਈ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਵਾਪਸੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਾਲ ਹੀ ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 4.3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗਿਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟ 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਦਾਇਤਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ; ਅਤੇ
- (v) ਮਿਲਟਰੀ/ਜੰਗ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਬਸ਼ਰਤੇ ਬਰੇਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਬਰੇਕ ਵੀ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਫ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

(16) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ, ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ, ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰੇ 6,15 ਅਤੇ 16 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1960 ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮ 4.6-ਏ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ (ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੇਵਲ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ (ਬਾਕੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਹੀਂ) ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ। 1749.77 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 21 ਨਵੰਬਰ, 1980 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਨਿਯਮ 4.6-ਏ (1969 ਐਡੀਸ਼ਨ) ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (iv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਨੇਕਚਰ P10) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(17) ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 11)। ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2) ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਐਵਰਮੈਂਟਸ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 6,15 ਅਤੇ 18 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਵੀਨਤਮ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 1952 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੇਸ 1969 ਐਡੀਸ਼ਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ 1977 ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 4.6-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1960 ਦੇ ਸੰਸਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 4.6-ਏ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ।

(18) ਉੱਥੇ>ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ 2 ਹੋਰ ਪਦਾਰਥਕ ਪਹਿਲੂ, w ਦਾ 1960, 1969 ਅਤੇ 1977 ਦੇ ਤਿੰਨ ਐਡੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 4.6, ਜਾਂ ਨਿਯਮ 4.6-A ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ (ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਦੀ PCMS ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਸਾਲ 1948 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜੋ 1.1.1948 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਦੂਜਾ, ਉਸਦੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ

ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ। ਇਹਨਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ (ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰੇ 2,3,4, ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

2. ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਸਮੇਂ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਫੈਲੀ ਗੜਬੜੀ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 1948 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿਚ ਰੈਗੂਲਰ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 1 ਜਨਵਰੀ, 1948 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਭਰਿਆ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 1948 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਮੈਡੀਕਲ ਸੇਵਾ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਸੀਐਮਐਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ 15 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ। , 1949.

3. ਕਿ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ 1949 ਨੂੰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਮੈਡੀਕਲ), ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 2582-2600-5 ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਸਰਜਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਰੰਤ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕੀ ਦੂਜੀ ਮਹਾਨ ਜੰਗ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨਾ

ਹਰੇਕ ਸਹਾਇਕ ਸਰਜਨ ਦਾ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ Annexure Pi ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਹੈ। -

4. ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 26 ਅਗਸਤ, 1949 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਜੰਗ ਸੇਵਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ।

5. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ 20 ਜੁਲਾਈ, 1944 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1946 ਤੱਕ ਜਨਰਲ ਇਸਟੈਬਲਿਸ਼ਮੈਂਟ ਸ਼ਾਖਾ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਕੱਤਰੇਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਵਾਧੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦਾ ਨਤੀਜਾ

. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ। ਆਮ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ਾਖਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਇਸ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

19)) ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ ਨੰ. 2, 3, 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

20) ਉਹ 15 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਰਜਨ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ।

3) & 4. ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ / ਆਈ ਈਕੋਰਡ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਕੇ.ਐਸ. ਰਾਏ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 20 ਜੁਲਾਈ, 1940 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1946 ਤੱਕ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ।

5. ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ"

(20) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥ ਮਿਲੇ ਹਨ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ: (i) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ PCMS ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਸਾਲ 1948 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 15

ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: (2) ਉਕਤ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ 1 ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।, 1948 : ਅਤੇ (3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 20 ਜੁਲਾਈ, 1944 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1946 ਤੱਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ, ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਉਸ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਬੁੱਕ (ਅਨੇਕਚਰ P2) ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਪੀ.ਸੀ.ਐੱਮ.ਐੱਸ.) ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(21) ਹੁਣ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ

ਨੋਟ ਕਰੋ ਕਿ 1960 ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 4.6 ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਨਿਯਮ 4.6-ਏ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 1 ਜਨਵਰੀ, 1948 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 4.6-ਏ ਉਸਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਲਟਰੀ ਗ੍ਰੈਜੂਟ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਜਾਂ ਫੌਜੀ/ਜੰਗ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿਚਕਾਰ ਬਰੇਕ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(22) ਅੱਗੋਂ, 1969 (ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ) ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਯਮ 4.6 ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ 1948 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ)। ਇੱਥੇ, ਧਾਰਾ (iv) ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਿ ਫੌਜੀ ਗ੍ਰੈਜੂਟ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ 4.6 ਮਿਲਟਰੀ/ਜੰਗ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰਾਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਨਿਯਮ 4.6-ਏ 31 ਦਸੰਬਰ, 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ (iv) ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਗ੍ਰੈਜੂਟ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਜੂਟ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੀ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਕੱਲੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ। ਇਸ ਲਈ, 21 ਨਵੰਬਰ, 1980 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ 10 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਤੋਂ ਗ੍ਰੈਜੂਟ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰੇਕ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਨਿਯਮ 4.6-ਏ, ਧਾਰਾ (v) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜੀ/ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮਾਫ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਬਰੇਕ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ 3 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। ਪੀਸੀਐਮਐਸ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਸਾਲ 1948 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਬ੍ਰੇਕ, ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ, 3 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਵੀ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬਿਲਕੁਲ "ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(23) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, 1977 ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 4.6 ਨੂੰ 'ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ' ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਖੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨੂੰ ਉਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ (iv) ਅਤੇ (v) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰੇਕ ਸਬੰਧੀ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਨਿਯਮ 4.6-ਏ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। 1969 ਐਡੀਸ਼ਨ; ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, 1977 ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(24) ਜਨਰਲ ਸਿਧਾਂਤ, ਕੈਪ I ਲਾਇਸੈਂਸੀਓ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ 3 ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, *ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਰਦੂਲ ਸਿੰਘ (1)* ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਰਗੇ ਮਾਮਲੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਦੂਸਰਾ, *ਸਲਾਬੁਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਯੂਨਸ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜ (2)* ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ *ਯੂਏ ਮੈਨਨ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸ)* ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਤੀਸਰਾ, ਉਸਨੇ 18 ਮਾਰਚ, 1980 ਨੂੰ 1979 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 231 ਵਿੱਚ *ਦੇਈ ਚੰਦ ਫੌਗਟ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ* ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਐਸ ਮਿੱਤਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੈਲਾਸ਼ ਨਾਥ (4)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। "ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਘੇਰਾ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੇ ਦੂਜੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ *ਬੀ.ਐਲ. ਬਾਂਸਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਸਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ

- (1) 1970 (3) SCR 362
- (2) 1984 (3) SLR 119
- (3) 1990 (3) SLR 659
- (4) ਏਆਈਆਰ 1989 ਐਸਸੀ 558
- (5) 1995 (1) ਆਰ ਐਸ ਜੇ 736

ਮਿੱਤਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। *ਸਲਾਬੁਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਯੂਨਸ (ਸੁਪਰ)* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, *ਯੂਏ ਮੈਨਨ (ਸੁਪਰ)* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 5(1) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ*। *ਦੇਈ ਚੰਦ ਫੌਗਟ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ)* ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ 'ਰਿਆਇਤ' ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਲਈ

ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ 1960 ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1969 (ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ) ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1977 ਦੇ ਸੰਸਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਦੀ ਵੋਲ. ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਦਾ II. ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(25) ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 4.6-A(ਐਡੀਸ਼ਨ) ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ' ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਲਟਰੀ ਗਰੈਚੂਟੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲਟਰੀ ਵਾਰ ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਬਰੇਕ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(26)) ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਵਿਕਲਪਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ 1969 (ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ) ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 1977 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮ 4.6-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ। ਐਡੀਸ਼ਨ, ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। 1969 (ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ) ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਮ 4.6 ਧਾਰਾ (iv) ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਟਰੀ ਗ੍ਰੈਚੂਟੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੰਜੀ/ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬ੍ਰੇਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। 'ਨਿਯਮ 4.6-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਕੀ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਸਿਵਲ ਵਿਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

1 ਜਨਵਰੀ, 1948 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੇਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਆਪਣੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ 1/2 ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗਿਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕੱਲੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਰੈਚੂਟੀ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰੇਕ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਪਰ 3 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਾ (v) ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1977 ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.6-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ।

(27) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ , - 22 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ P17 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਸਾਲ 1948 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 15 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰੇਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ 2 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 3 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ 1969 ਜਾਂ 1977 ਐਡੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਬ੍ਰੇਕ ਦੀ ਕਨਡੋਨੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸਦੀ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ, ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਦੀ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ, ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੀਸੀਐਮਐਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਬੁੱਕ (ਅਨੈਕਸ਼ਰ ਪੀ 2) ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ

ਬਰੋਕ ਦੀ ਮਾਫੀ ਦੀ ਲੋੜ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸੀ।

(28) ਅਨੁਸੂਚੀ P17 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ "ਸਮਾਂ ਰੋਕੋ" ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 11 ਜੂਨ, 1980 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 16 ਜੂਨ, 1982 ਤੱਕ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ; Annexure P5,) P6, P7, P8, P9, P10, P11, P12 ਅਤੇ P13, ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਮਿਲਟਰੀ ਕ੍ਰੈਚੁਟੀ ਲਈ 1749.77 ਪੈਸੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕੱਲੇ IWar ਸੇਵਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਲੀ ਨੀਲੀ, ਉਸਨੇ ਉਹ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ 31 ਜੁਲਾਈ, 1982 (ਅਨੇਕਚਰ P15) ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਬਰੋਕ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਤੁਰੰਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, - ਮਿਤੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ

(ਅਨੇਕਚਰ P16)। ਉਸ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਦੱਸੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਬਰੋਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਖਤਾ ਜਾਂ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵਾ "ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ"। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 31 ਜੁਲਾਈ, 1982 (ਅਨੇਕਚਰ P15) ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰੋਕ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ (ਅਨੇਕਚਰ P16); ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਕਮੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਸ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਬਰੋਕ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵਾਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

(29) ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ 20 ਜੁਲਾਈ, 1994 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1946 ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਦੂਜੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1946 ਤੋਂ 22 ਮਾਰਚ, 1947 ਤੱਕ ਦੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਗਿਣਨ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ। 1,749.77 ਪੈਸਿਆਂ, ਜੋ ਇਪਊਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 14 ਫਰਵਰੀ, 1991 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

State of Punjab & another v. Dr. Kartar Singh Rai
(Arun B. Saharya, CJ).

22

ਐਸ ਸੀ ਕੇ

ਗੁਲਜ਼ੋਬਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਨਸੀ ਖਿਚੀ ਜੇ. ਜੇ

ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਚੰਚਲ ਕੁਮਾਰੀ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1996 ਦਾ LPA 536

27 ਅਕਤੂਬਰ 1998

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 19.55 - S. 13 - ਤਲਾਕ ਲਈ ਫਰਮਾਨ - ਵਿਆਹ ਅਟੱਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ -
ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।